

Arrest

nr. 93 131 van 7 december 2012
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Georgische nationaliteit te zijn, op 31 augustus 2012 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 31 juli 2012.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 1 oktober 2012 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 31 oktober 2012.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. BONTE.

Gehoord de opmerkingen van advocaat J. HARDY, die loco advocaat D. DE CLERCQ verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché K. ALLYNS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Blijkens de bestreden beslissing luidt het asielrelaas als volgt:

"U verklaart dat u de Georgische nationaliteit bezit en dat u van Yezidi origine bent. U bent afkomstig uit Tbilisi.

U verklaart dat u aan een zware oogafwijking lijdt en dat u daarvoor geen behandeling kon krijgen, omdat uw ouders niet genoeg geld hadden. Uw ouders lieten u nergens alleen naartoe gaan en u mocht niet naar school. U had een heel strenge vader die u, uw moeder en uw broer mishandelde.

Op 11 juni 2009 bent u samen met uw moeder en uw broer naar Polen gevlucht uit vrees voor uw gewelddadige vader.

In Warschau werd u echter op de trein ontdekt en werd u verplicht om asiel aan te vragen. U hebt dat gedaan, maar u hebt de beslissing niet afgewacht.

Nog dezelfde dag bent u samen met I., een Georgische vrouw met wie u, uw moeder en uw broer samen reisden, naar Nederland vertrokken. U dacht namelijk dat er in Nederland meer mogelijkheden waren voor u en dat u daar een behandeling voor uw ogen zou krijgen en een job zou vinden. Uw moeder had u gezegd dat, als u uw leven in Nederland zou kunnen opbouwen, zij ook naar Nederland zou komen.

Ondertussen hebt u echter geen contact meer gehad met uw moeder en weet u ook niet welke beslissing uw moeder en uw broer hebben gekregen in Polen.

Op 12 juni 2009 bent u in Nederland aangekomen en daar kon u samen met I. logeren bij een kennis van haar. De kennis van I. raadde u aan om nog geen asielaanvraag in te dienen omdat u via de Dublinprocedure zou worden teruggestuurd naar Polen.

Op 31 mei 2010 hebt u uiteindelijk asiel aangevraagd in Nederland, maar u kreeg een weigeringsbeslissing.

U was ondertussen echter zwanger geraakt van een jonge Nederlander van Irakese origine. Aanvankelijk wilde hij niet dat u het kind zou houden en wou hij dat u abortus pleegde. Hoogzwanger kwam u dan naar België waar u op 28 februari 2012 asiel aanvraagde. Toen uw dochter op 22 maart 2012 werd geboren, kwam uw vriend dit via uw gemeenschappelijke vrienden te weten en was hij heel gelukkig. Nu wil hij samen met u een gezin stichten en willen jullie trouwen. Uw dochter heeft, net zoals uw partner, de Nederlandse nationaliteit.

Ter staving van uw asielrelaas legt u de volgende documenten voor: uw Georgische identiteitskaart dd.15/04/2009 en het Nederlands paspoort van uw dochter dd.10/04/12."

Verzoekster betwist deze beschrijving niet.

1.2. De motivering van de bestreden beslissing luidt als volgt:

"U verklaart dat u uw land van herkomst hebt verlaten en samen met uw moeder en broer naar Polen bent gegaan, omdat u weg wilde vluchten van uw strenge vader. Wanneer u in Polen was aangekomen, bent u verder gevlucht tot Nederland, omdat u iets wilt bereiken in uw leven en omdat u zichzelf wilt ontwikkelen, u wilt onafhankelijk zijn (CGVS p.7).

Bij terugkeer naar uw land van herkomst vreest u te worden vermoord door uw vader, omdat u ondertussen een kind hebt zonder getrouwd te zijn.

Het Commissariaat-generaal is echter van oordeel dat uw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie ongegrond is. Ook wat de toepassing van de subsidiaire beschermingsstatus zoals bepaald bij artikel 48/4, §2, b van de gecoördineerde Vreemdelingenwet betreft, maakt u niet aannemelijk een reëel risico op ernstige schade te lopen wegens foltering, of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing, in het geval u zou terugkeren naar uw land van herkomst.

Vooreerst haalde u aan dat u op vijftienjarige leeftijd gedwongen werd om te trouwen met een persoon die u niet kende.

U verklaarde dat u dat niet wilde en dat u hevig protesteerde tegen uw ouders. Gedurende enkele maanden was u hysterisch, weende u en kwam u uw kamer niet uit. U verklaart dat uw ouders uiteindelijk akkoord gingen en dat u toch niet moest trouwen (CGVS p.7).

Uw verklaring dat u gedwongen werd om te trouwen, maar het uiteindelijk toch niet moest doen, kan bezwaarlijk als een daad van (systematische) vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie aanzien worden.

Daarnaast haalde u aan dat uw moeder door uw vader werd mishandeld en dat hij u en uw broer ook soms sloeg (CGVS p.10,11). Omwille van deze reden bent u samen met hen naar Polen gevlucht. U verklaart dat u nergens anders in Georgië naartoe kon, omdat uw vader u toch zou vinden, want uw vader heeft heel veel contacten en kennissen (CGVS p.11).

Wanneer u echter wordt gevraagd wie die kennissen dan zijn en waarom u zo zeker bent dat uw vader u overal zou vinden, antwoordt u dat u dat niet weet en dat het u ook niet interesseert (CGVS p.15).

Deze verklaringen worden echter door het Commissariaat-generaal niet aanvaard.

Als u verklaart dat u nergens in uw land van herkomst veilig bent voor uw vader door zijn vele contacten en kennissen, kan immers worden verwacht dat u concrete informatie kan geven over deze personen en waarom u deze personen vreest of dat u ten minste de moeite hebt gedaan om hier meer informatie over te weten te komen, hetgeen u hebt nagelaten.

De loutere verklaring dat uw vader veel mensen kent, kan namelijk niet beschouwd worden als een valabele reden waarom u zich nergens anders in Georgië zou kunnen vestigen.

Bovendien verklaarde u dat u nooit naar de politie bent gegaan om bescherming te zoeken voor uw agressieve vader, omdat u bang was.

Wanneer u vervolgens werd gevraagd waarom u bang was van de politie, zegt u dat u wist dat er niets zou veranderen, want u denkt dat in uw land niets zou veranderen (CGVS p.14).

Van een asielzoeker kan echter redelijkerwijs worden verwacht dat deze in eerste instantie de bescherming van zijn of haar land van herkomst tracht in te roepen alvorens om de internationale bescherming van een derde land te verzoeken, tenzij er een concrete en gegronde reden is om dit niet te doen.

In casu kan niet worden besloten dat u een dergelijke reden had om te verzaken aan de bescherming die u door de Georgische overheid wordt geboden. Bijgevolg is uw asielaanvraag ongegrond.

Verder verklaarde u dat u aan een ernstige oogafwijking lijdt, maar dat uw ouders niet genoeg geld hadden om een behandeling voor u te betalen (CGVS p.3,4).

Uit uw verklaringen kan echter op geen enkele manier worden opgemaakt dat u in Georgië de toegang tot medische zorgverlening werd omwille van redenen die verband houden met de criteria bepaald bij artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, noch met de criteria vermeld in artikel 48/4 inzake subsidiaire bescherming.

Ingevolge artikel 76bis van de Vreemdelingenwet, ingevoegd door artikel 363 van de Wet van 27 december 2006 houdende diverse bepalingen (I)(1) dient u voor een beoordeling van medische elementen, een aanvraag voor een machtiging tot verblijf te richten aan de minister of zijn gemachtigde op basis van artikel 9, eerste en derde lid, van de wet van 15 december 1980.

Tot slot dient te worden opgemerkt dat u verklaarde nooit problemen te hebben gehad omwille van uw Yezidi-origine (CGVS p.19).

Bovendien blijkt ook uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie aan het administratief dossier werd toegevoegd, dat er in Georgië geen sprake is van vervolging van Yezidi omwille van hun origine. Wel kennen de Yezidi ernstige socio-economische moeilijkheden. Deze kunnen echter niet beschouwd worden als vervolging in de zin van de Conventie van Genève.

De documenten die u voorlegt ter staving van uw asielrelaas zijn niet van die aard dat ze bovenstaande vaststellingen kunnen wijzigen.

Uw identiteitskaart en het paspoort van uw dochter bevatten immers enkel persoonsgegevens van u en uw dochter, dewelke door mij niet worden betwist.

Uit hetgeen hieraan vooraf gaat, blijkt dat ten aanzien van u geen gegronde vrees in de zin van de Vluchtelingenconventie kan worden vastgesteld, noch het bestaan van zwaarwegende gronden die erop zouden wijzen dat u in geval van terugkeer naar uw land een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals beschreven in de definitie van de subsidiaire bescherming."

1.3. De commissaris-generaal weigert van verzoekster de erkenning van de status van vluchteling en de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekster voert in haar verzoekschrift van 31 augustus 2012 (zie p. 3) een schending aan van "artikel 48/46§2,b van de gecoördineerde Vreemdelingenwet".

Zij laat gelden dat "de Dienst Vreemdelingenzaken stelt dat verzoekster het niet aannemelijk maakt een reëel risico op ernstige schade te lopen wegens foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing in het geval u zou terugkeren naar uw land van herkomst" (sic) en stelt dat "de vrees om mishandeld/vermoord te worden door haar vader reëel is daar zij in het verleden reeds mishandeld werd door haar vader, er is aldus een reëel risico op ernstige schade" (sic).

Ze besluit dat er wel degelijk een gegronde vrees bestaat in haar hoofd en dat de motieven die in de bestreden beslissing worden aangehaald, hieraan geen afbreuk doen.

Verzoekster vraagt de bestreden beslissing te hervormen en van haar de vluchtelingenstatus te erkennen, minstens haar de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen.

2.2. Vooreerst stelt de Raad vast dat "artikel 48/46§2,b van de gecoördineerde Vreemdelingenwet" (sic) niet bestaat en gaat dus niet verder op in op de voorgehouden schending ervan.

Uit het verzoekschrift blijkt dat verzoekster de motivering van de bestreden beslissing betwist en aldus de schending van de materiële motiveringsplicht aanvoert, zodat het middel vanuit dit oogpunt moet worden onderzocht.

De materiële motiveringsplicht, i.e. de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat een administratieve rechtshandeling, in casu de bestreden beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en staatlozen, op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden.

2.3. De Raad beschikt inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, met uitzondering van de in artikel 57/6, eerste lid, 2° van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: vreemdelingenwet) bedoelde beslissingen, over volheid van bevoegdheid. Dit wil zeggen dat de Raad het geschil, in zijn geheel, aan een nieuw onderzoek onderwerpt en als administratieve rechter, in laatste aanleg, uitspraak doet over de grond van het geschil (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, Parl. St. Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, 95).

Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund.

2.4. De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel bij de asielzoeker zelf. Zoals ieder burger die om een erkenning respectievelijk toekenning vraagt, moet hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 16 februari 2009, nr. 190.508; RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, The Law of Refugee Status, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84).

De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124).

Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (RvS 7 oktober 2008, nr. 186.868; UNHCR, Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié, Genève, 1992, nr. 204).

De commissaris-generaal moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn en het is evenmin zijn taak om zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen.

Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die een toekenning van bescherming kunnen rechtvaardigen.

2.5. Waar verzoekster in haar verzoekschrift aanvoert dat de vrees om mishandeld/vermoord te worden door haar vader reëel is, gezien zij in het verleden door hem reeds mishandeld werd, stelt de Raad vast dat de commissaris-generaal opmerkte dat verzoekster niet aannemelijk maakt dat zij zich nergens anders in Georgië zou kunnen vestigen:

"Daarnaast haalde u aan dat uw moeder door uw vader werd mishandeld en dat hij u en uw broer ook soms sloeg (CGVS p.10,11). Omwille van deze reden bent u samen met hen naar Polen gevlucht. U verklaart dat u nergens anders in Georgië naartoe kon, omdat uw vader u toch zou vinden, want uw vader heeft heel veel contacten en kennissen (CGVS p.11).

Wanneer u echter wordt gevraagd wie die kennissen dan zijn en waarom u zo zeker bent dat uw vader u overal zou vinden, antwoordt u dat u dat niet weet en dat het u ook niet interesseert (CGVS p.15).

Deze verklaringen worden echter door het Commissariaat-generaal niet aanvaard. Als u verklaart dat u nergens in uw land van herkomst veilig bent voor uw vader door zijn vele contacten en kennissen, kan immers worden verwacht dat u concrete informatie kan geven over deze personen en waarom u deze personen vreest of dat u ten minste de moeite hebt gedaan om hier meer informatie over te weten te komen, hetgeen u hebt nagelaten.

De loutere verklaring dat uw vader veel mensen kent, kan namelijk niet beschouwd worden als een valabele reden waarom u zich nergens anders in Georgië zou kunnen vestigen."

De Raad stelt vast dat verzoekster in haar verzoekschrift dit motief in de bestreden beslissing onbesproken laat.

De Raad wijst erop dat, wanneer de voorgehouden vervolgingen tot een bepaald landsdeel beperkt zijn, de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus geweigerd kunnen worden om de enkele reden dat de vreemdeling zijn toevlucht niet in een ander landsdeel heeft gezocht, indien men dit, rekening houdend met de omstandigheden, redelijkerwijze van hem kon verwachten.

In casu werd terecht vastgesteld dat verzoekster niet aannemelijk kan maken waarom zij, om aan de problemen met haar vader te ontkomen, haar leven niet in een ander deel van Georgië zou kunnen verder zetten.

Bovendien stelde de Raad vast dat verzoekster nooit naar de politie is gegaan om bescherming te zoeken voor haar agressieve vader, omdat ze bang was:

“Wanneer u vervolgens werd gevraagd waarom u bang was van de politie, zegt u dat u wist dat er niets zou veranderen, want u denkt dat in uw land niets zou veranderen (CGVS p.14). Van een asielzoeker kan echter redelijkerwijs worden verwacht dat deze in eerste instantie de bescherming van zijn of haar land van herkomst tracht in te roepen alvorens om de internationale bescherming van een derde land te verzoeken, tenzij er een concrete en gegronde reden is om dit niet te doen. In casu kan niet worden besloten dat u een dergelijke reden had om te verzaken aan de bescherming die u door de Georgische overheid wordt geboden.”

De Raad wijst er in dit verband op dat internationale bescherming slechts kan worden verleend indien blijkt dat de asielzoeker geen enkele aanspraak kan maken op nationale bescherming. Van een asielzoeker mag worden verwacht dat hij of zij eerst alle mogelijkheden uitput om bescherming te verkrijgen in eigen land.

Artikel 48/5 van de vreemdelingenwet stelt dat vervolging of ernstige schade kan uitgaan van of veroorzaakt worden door:

“[...]

a) de Staat;

b) partijen of organisaties die de Staat of een aanzienlijk deel van zijn grondgebied beheersen;

c) niet-overheidsactoren, indien kan worden aangetoond dat de actoren als bedoeld in a) en b), inclusief internationale organisaties, geen bescherming als bedoeld in § 2 kunnen of willen bieden tegen vervolging of ernstige schade. [...]”

Aldus moet door verzoekster worden aangetoond dat de Staat, noch partijen of internationale organisaties die de staat of een aanzienlijk deel van zijn grondgebied beheersen, bescherming kunnen of willen bieden tegen de beweerde vervolging of ernstige schade.

Verzoekster toont echter geenszins aan dat zij niet op de bescherming kan rekenen van de Georgische autoriteiten.

De door verzoekster aan het verzoekschrift bijgevoegde stukken, zijnde *“kopie identiteitskaart vriend van verzoekster”* en *“Uittreksel register van akten van geboorte”*, doen geen afbreuk aan bovenstaande vaststellingen.

In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van verzoekster geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet, in aanmerking worden genomen.

De vluchtelingenstatus als voorzien in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet, wordt niet erkend.

Aangezien verzoekster zich voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus beroept op hetgeen zij heeft aangehaald in het kader van haar asielrelaas, kan er niet worden gesteld dat er op basis van deze feiten wel zou kunnen worden besloten tot het bestaan van een reëel risico op ernstige schade als voorzien in artikel 48/4, §2, a) en b) van de vreemdelingenwet.

Verzoekster voert tevens geen concrete elementen aan waarmee aannemelijk wordt gemaakt dat zij in geval van een terugkeer naar haar land van herkomst, een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet, noch beschikt de Raad over algemeen bekende informatie waaruit dergelijk risico blijkt.

De subsidiaire beschermingsstatus als voorzien in artikel 48/4 van de vreemdelingenwet, wordt niet toegekend.

2.6. Gelet op wat voorafgaat, stelt de Raad vast dat de bestreden beslissing op een correcte wijze genomen en gemotiveerd is. Naast een uiteenzetting van de asielmotieven door verzoekster zelf aangevoerd tijdens haar verhoor op 5 juli 2012 op het Commissariaat-generaal, afgenomen met behulp van een tolk die de Georgische taal machtig is, en bijgestaan door haar advocaat, bevat de bestreden beslissing gedetailleerde overwegingen die deze afdoende motiveren.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zeven december tweeduizend en twaalf door:

dhr. M. BONTE,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

M. BONTE